

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

ЗМІСТ

I розділ. У світі чарівних казок	5
II розділ. Рости, дитино, підростаю, слід добрий по собі лишай	56
III розділ. Хочеш добре життя мати – вчися з дитинства працювати	77
IV розділ. Білосніжна красуня	105
V розділ. Лютий воду відпускає, а березень підбирає	127
VI розділ. Квітень землю прикрашає	160
VII розділ. Травнева краса по землі крокує, людям радість дарує	183

Умовні позначення

— творча робота, звернення автора

— скористайся словником

— виконай завдання

Любі друзі!

Вчіться читати самі! Читайте з учителями, читайте з батьками!
Подорожуйте у світ прекрасного, світ радісного, чарівного, про
який розповідають автори оповідань, віршів, казок, легенд.
Успіхів вам, маленькі читачі, любові до життя, книги.

НАША МОВА — СОЛОВ'ІНА

Ти, дитино,
покликана захищати своїми
долоньками
крихітну свічку
букви "ї",
а також,
витагнувшись на пальчиках,
оберігати місячний серпик
букви "є".
Бо кажуть, дитино,
що мова наша — солов'їна.
Правильно кажуть.

Іван Малкович

І РОЗДІЛ

У СВІТІ ЧАРІВНИХ КАЗОК

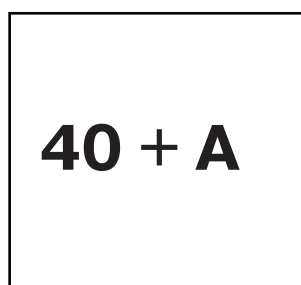
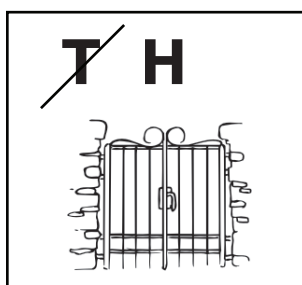
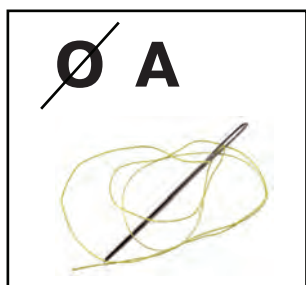

Мабуть, понад усе, дитино, ти любиш читати казки. Чи не так? У них розповідається багато цікавого про звірів, птахів, добрих та злих, справедливих та несправедливих, чесних та брехливих дійових осіб. Але завжди, як це буває в казках авторських і народних, добро перемагає зло, а ще допомагає перемагати його злагода, дружба, колективізм, терпимість, мудрість, розумні рішення. А коли цього між дійовими особами немає, то й терплять вони поразку, як в казці, яка називається...

Як вона називається? Хочеш дізнатися, то відгадай ребуси і прочитай загадку.

Ребуси

Загадка

Біля хати скаче
Та мало не плаче.
— Ців-ців, ців-ців, —
Сиренький їсти захотів.
Хто цю пташку знає,
Назву відгадає.

КАЗКА ПРО КОЛОСОК

Загубився у ожині
Колосочок при стежині.
Бурундук по стежці йшов,
Колосок важкий знайшов
Та мерщій обмолотив.
Вітерець зерно обмів.
Жук-рогач зерно змолов,
Ще й приніс з дровітні дров.
А жучиха рудокрила
Пишне тісто учинила
На пампушки, на ватрушки,
На перепічки до юшки,
На книші та на пиріг,
Щоб у піч гарячу встиг.
Йшов по лісові бобер.
Піт він лапкою утер,
Привітався неквапливо.
Бачить в лісі дивне диво:
Сурмлять в сурми сурмачі —
Пироги вже у печі!
Жук пампушками та чаєм
Перехожих пригощає.
Тож бобер нашу жучиху
Попоїсти просить стиха:
— Зголоднів я, на біду,
Що й додому не дійду... —
П'ять ночей, п'ять довгих днів
На пеньку бобер сидів.
Роззирався навкруги,
Їв книші та пироги.
Потім рушив за потік...
Назбирав на цілий рік
Та й приніс жукам дровець...
Тут і казочці кінець.

А якби той колосок
Та й осипався в пісок,
Пилом зерно занесло,
То і казки б не було!

● Пригадай слова діда з вірша **О. Журливої** “На зеленому городі”, які він сказав онукам, коли показував город:

“Треба вмілі руки мати,
Треба добре працювати!
Доглядати день при дні,—
Стане див тобі й мені.”

● Чи погоджуєшся з тим, що це дуже справедливо і чесно сказано? В народі по-іншому говорять: “Хочеш їсти калачі — не сиди на печі”.

Або ще кажуть:

- ◆ Як дбаєш, так і маєш.
- ◆ Праця чоловіка годує, а лень марнує.
- ◆ Хто влітку час прогайнує, той зимою голодує.

Прочитай уважно вірші і скажи, яке з поданих прислів'їв до нього підходить для розкриття головної думки.

БДЖІЛКА І ЗОЗУЛЯ

“Бджілко! — крикнула зозуля, —
Сядь, спочинь зо мною.
Любо, мило спочивати
В холодку весною!

Будем звідси ми дивитись,
Як земля радіє,
Як горить і сяє сонце,
Як садок біліє.

Аж вітер у вуха, —
І сонце зі мною
Побігло щодуху!
Отак
Бережком,
По ярочку крутому,
Із сонечком разом
Примчав я додому!

Кожен весняний день, друже, приносить щось нове: з'являються блакитні незабудки, розпускаються фіалки. Ще трохи — і конвалії зацвітуть, ніжна суниця. Білими хмаринками вкриється черемха. І попливе від неї солодкий медовий аромат у високе-високе небо.

До гомінкого щебету пташок приєднуються чарівні трелі солов'я. Кажуть у народі: "Соловей співає, коли роси з березового листя напитися може". Значить, уже повністю розпустилася береза. У цей час неможливо всидіти вдома. Так і тягне в ліс, парк, у поле, на природу; вдихнути б цілющого повітря, помилуватися б красою травневих квітів.

Вірш Лідії Шевело, яка надзвичайно любить природу і оспівує її красу в своїй поезії, можливо тобі сподобається так, що ти вивчиш його напам'ять. Прочитай спочатку його уважно, уяви картину, описану в ньому, а потім запам'ятовуй текст.

КОНВАЛІЯ

У садочку між кущами
(Чи не в ладу з промінцями?)
Конвалія поселилась —
Й земля наче засвітилась.
А травневі дні погожі
В неї, мовби на сторожі.
Білі запашні дзвіночки
Повкладають у листочки

І співають колисанку
Із вечора аж до ранку.
Як рожеві промінці
Пробіжать їй по лиці,
Тоді вітер-легіньок
Веде травку у танок.
І на крилах від красуні
Найкоштовніші парфуми
В дар несе слухняним дітям,
Вірним Флори заповітам.

Лідія Шевело

● Візьми різнокольорові олівчики й намалюй контури листя і квіточки конвалій, а потім розфарбуй їх.

● Перед тим, як завчити вірш напам'ять, подумай, як ти розумієш такі вирази, як: *земля засвітилась, конвалія поселилась, дзвіночки співають колисанку, промінці пробіжать, вітерець веде травку у танок.*

Ось і прийшов час, маленькі любі читачі, прощатися з прочитаною книгою. Літо дзвенить, літо кличе, літо сурмами сурмить, хоче з вами літо бути, сонцем, морем огорнути, щоб ви дружними були, добро й щастя всім несли.

А, дійсно, яке добро можна нести близьким, рідним, друзям? Як потрібно себе влітку поводити, щоб і відпочити, і слід по собі добрий залишити? Самі подумайте, а також деякими порадами скористайтеся, які підготувала для вас автор.

1. Допомагайте батькам готувати страви: борщ, вареники, голубці, деруни, капуста, куліш, суп, салати. Це так цікаво: слід по собі добрий залишаєш і вміння в собі виробляєш. А воно все пригодиться на довгій життєвій ниві.

2. Можете вишити з бабусею рушник для краси у домі, — на щастя в ньому, просто так, для душі. Бабуся радо буде вам допомагати, слід ласки, добра й ніжності залишати.